

1897-09-27

SENDER

Johan Borup

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Archive:
Mappe 112 nr. 9

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

J. Borup,
Kursusforstander.
NY ROSENBORG 9.
VESTRE BOULEVARD.
V.

27. 9. 97

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 112 Nr. 9

Kære gamle Jakobine. Du
skal da sandelig have tak for
den bilmus du sendte mig og for
det gode håndtryk, som jeg tydeligt
forstod. Du hører vel den mis-
ansigt dukker op for mig i
sorg og glæde - du fortæller mig, hvad
den ligger, det betyder den med
den, man holder virkelig af og
føler sig fast forbunden med
i alle dele. Ja, du har ret, vi
er kommen ind i den travle
tid, og underligt er det at mærke,
hvor nær man en tid har med.
draget sig travlhed, hvordan
den med et nærmer sig til en
som brændende vande, indtil
der ender med at lukke en inde.
Jeg tænker så ofte under min
vandring fra og til arbejdet,
hvor forskelligt alt er fra vor
ungdomstid, hvor ungdomsbæn-
de forskelligt alt er, dengang var

vore hjertes som huse und ølen
døne, hvorpå fortroligheden stod
mede ud og ind, men nu har vi
lukketh os inde og drojet ud igen
om for at føre til at samle os
selv og udføre en bordskål af det,
der fløj og drev gennem vore be-
gæstrende, men forresten arbejds-
løse hjerner, da vi var unge. Dette
er kun i sin orden, og det er kun
glædeligt, at arbejdsdansen er op-
runden. Men derfor glemmer vi
dog ikke den lysegrønne tid,
som ligger bagud, hvor alt det
begyndte at røre sig, som vi
skal tage form; den henlige
begyndelsesnes tid, som trods al
fantasteriet og uirksomheden,
dog har en forårsluftens og
en sol over sig, som ingen senere
tid har mere til. I den tid
mødtes vi, Joakim, da du rid-
mende kom ind i mig i Rue
de Seine, og ud fra den tid
forstår vi hinanden, selv om
vi sjældent ses, og trivler heller
slet ikke på, at om vi blev
gamle pensionister og fik hvede
stunder, så vilde vi tale sammen
lige så frit som da vi spadserede
sammen i Luxembourg haven.

Jeg har oft. villet skrive til dig
håber du skrev til mig ved min
moders bortgang - som var en si-
stevens sorg; jeg kan om minde
blot sige dig, at jeg i de sidste
10 år kun havde bestaaet mere
nære, men jeg som yngre altid
drog mine egne vej, og at jeg der-
for savner hende inderlig og stadig.
Hun var den sidste, fra mit gamle
gudeg. hjem p. Vesterbro 5; men
en hel ejendommelig og stærk
slegt bord, og det kan du tro, jeg
kan føle.

Jeg vilde ellers sagt, at om
ikke andet var kommet til, har
de jeg kunne aldrig overkom-
met at nedskrive det brev, jeg
gik med i tankerne; men jeg
har netop i den sidste tid op-
levet ting, min aller nærmeste
vennekreds, som har gået mig
nær til hjerte. Fordi det har
spændt den forestilling hos
mig, at et ungdomsvennskab
bygget p. jeg synes, alle gader
fantasieringer, dog ikke er i
stand til, eller rettere rimeligt
ikke vil være i stand til at udkol-
de de brydninger, som livet uun-
dligt kan udestøve fra noget
forhold, selv det inderligste, men
som jeg aldrig havde drømt om
kunne itale de skinneste mig.

komskænd. Dette lsb gæmmer
mit hoved en til morgen, men
jensad og ordene særskilt og
skrev forrestens breve. Og mine
tanker falder da naturligt på
dig, og jeg glæder mig ved din
trofasthed. Gid vi altid vil kunne
se sig det til hinanden.

Glæde fra Agnete fra os
begge

Din gamle ven

Johann Börs